Biserica Creştină Baptistă 2
Timişoara, strada Zăvoi 12,
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro,
www.biserica2.ro
pastori: Ioan Cocîrţeu, Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Prigonirea

16 Septembrie 2012 78

"Ferice de cei prigoniţi din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăţia cerurilor!" (Matei 5,10)

Isus nu a spus niciodată că viaţa celor neprihăniţi nu va avea şi necazuri şi încercări. Prin viaţa sa de devoţiune faţă de Dumnezeu, creştinul reprezintă o permanentă mustrare pentru cel păcătos. O astfel de oglindă descoperă clar defectele păcătosului.

De-a lungul veacurilor, persecuţia a luat mai multe forme, dar principiul ei caracteristic era ura celor nelegiuiţi împotriva acelora care ascultă de Dumnezeul cerurilor.

"Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri" (Matei 5,12). Prigonirea ar trebui să-l bucure pe creştin, pentru că ea arată că el este un urmaş al lui Hristos. Indiferent de natura ispitei sau a încercării, suferinţa zideşte caracterul. Pentru a deveni bijuterie, piatra preţioasă trebuie să fie mai întâi strânsă şi tăiată la strung, apoi polizată. Incercările reprezintă uneltele lui Dumnezeu pentru cizelarea noastră. Bucuraţi-vă, pentru că nu suferiţi în puterile voastre. El a spus: "Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită" (2 Corinteni 12,9).

Aceia care îşi pun încrederea în Domnul ştiu că El stă la dreapta lor şi că nu îi va părăsi niciodată. Încercarea lor poate să fie teribilă, dar "noi ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, şi anume, spre binele celor ce sunt chemaţi după planul Său" (Romani 8,28).

Sacrificiul poate fi mare, dar răsplata este infinit mai mare. "Iată, Eu vin curând; şi răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui" (Apocalipsa 22,12). Iacov 1,2-4 ne îndeamnă să fim bucuroşi, pentru că încercarea ne pune la probă credinţa. Credinţa lucrează răbdare, şi aşteptarea Domnului dezvoltă încredere. Hristos i-a avertizat pe ucenicii Săi că nu vor avea o viaţă lipsită de griji, "dar cine va răbda până la sfârşit, va fi mântuit" (Matei 10,22).

Dificultăţile s-ar putea să-i determine pe unii să renunţe la credinţă, pentru că li se pare că preţul care trebuie plătit este prea mare, "şi Dumnezeu care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda" (1 Corinteni 10,13). Fiecare urmaş al lui Hristos trebuie să-şi ia singur crucea şi să-L urmeze.

PRIGOANA VREMURILOR (G)RELE - (PRI)GOANA VREMURILOR BUNE...

Andreea Luncan

Când auzim cuvintele „persecuție și prigoană" ne vin probabil în minte vremuri ca ale apostolilor, când pentru mărturia creștină îți puteai pierde viața sau libertatea.

Sau poate ne gândim la perioada comunismului în care auzeam de creștini persecutați, interogați, băgați în închisori sau scoși din universități pentru credința lor. Perioadele de persecuție și prigoană sunt cele în care experimentăm cel mai adânc teama, durerea, nesiguranța și nedreptatea. Istoria ne dezvăluie însă un mare paradox.

Vremurile de persecuție și prigoană au fost pentru biserică perioadele cu cea mai intensă creștere și rodire. „De ce e așa?" vom afla pe deplin doar dincolo de vreme, în țara fără dureri. Cert este că există un har al vremurilor grele, o claritate pe care numai apropierea morții o poate aduce. În vremuri de prigoană și persecuție, definindu-te prin opoziție cu ceea ce este în afară, ajungi mai puternic pe dinăuntru, prin deplina dependență de Cel de Sus.

Valea persecuției devine adesea vârful de munte de pe care poți privi de aproape fața Lui, în timp ce grijile și nemulțumirile vieții de zi cu zi, pentru care în mod normal ți-ai plânge la nesfârșit de milă, devin nimicuri. Ajungi să spui ca Pavel: „Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi..." (Filipeni 3:8)

Acestea sunt vremurile pe care le-a trăit primul martir, Ștefan. El a avut harul să piardă nu doar totul, ci chiar și viața pentru Cel care l-a iubit întâi. În timp ce e ucis cu pietre, victoriosul (nu victima) Ștefan vede cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta Tatălui.

Prințul încoronat Isus, și toată curtea regală împreună cu El, se ridică în picioare în semn de iubire, admirație și prețuire pentru soldatul victorios care vine acasă. Isus Hristos ridicat în picioare ca să-mi iasă în întâmpinare – iată cel mai mare har al vremurilor grele!

După cum există har în vremuri de persecuție și prigoană, există primejdie în vremurile bune, într-o viață cu credit larg pentru nevoi personale, cu distracție la (tele)comandă, cu răspunsuri rapide la întrebări grele și cu fast fooduri spirituale.

Se creează iluzia că raiul e după colț, unii mai norocoși au și pus mâna pe el, ca viața de aici e ceea ce contează, că ne descurcăm foarte bine singuri, că Dumnezeu e în primul rând Cel ce dă, nu Cel ce este.

În vremuri dulci, nu în vremuri grele riscăm cel mai adesea să-L considerăm pe Dumnezeu rău și nedrept. În astfel de vremuri întâlnirea cu suferința sau moartea produce nu doar durere, ci și șocul cuiva căruia i s-a promis Edenul și i s-a dat Pământul.

Vremurile bune ne fură ușor, ne ucid dulce, momindu-ne cu iluzii pe căi tot mai îndepărtate de Cine este El și cine am fost noi meniți să fim. Există pericolul să devenim egoiști, nepăsători la durerea altora, miopi spiritual și atât de căldicei încât să fim scuipați din gura Lui. Ca să te opui acestei prigoane subtile e uneori nevoie de mai multă credință, perseverență și tărie de caracter decât în limpezile vremuri ale persecuției.

Ce-i de făcut atunci? Petru ne spune: „Căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți" (Fapte 4:12). Dumnezeu este suveran și peste vremurile bune și peste vremurile (g)rele.

Indiferent de persecuția și prigoana la care suntem supuși noi, am primit acest imperativ divin al mântuirii. Să ne ținem cu mâinile, cu visele, cu faptele, să ne ținem cu dinții de promisiunile Lui! Și să chemăm putere de sus peste viața noastră, în singurul Nume al mântuirii!

PRIGOANELE ÎMPOTRIVA CREŞTINILOR IERI ŞI ASTĂZI

Anonim

Ai obosit să fii credincios idealurilor şi principiilor tale într-o lume care le consideră depăşite? Ai obosit să fii un „bun" creştin? Mai gândeşte-te, pentru că în timp ce tu te lupţi cu sudori pentru cele în care crezi, alţii se luptă cu sângele lor chiar şi astăzi...

Acest fenomen nu este neobişnuit. În multe ţări din lume creştinismul este prigonit chiar dacă noi nu o ştim. În ţările cu un islam radical creştinii sunt chinuiţi crunt.

În Indonezia, cel mai mare stat musulman din lume, oprimarea statului (care susţine islamul) şi a fanaticilor musulmani asupra minorităţii creştine a dus la lupte violente şi continue între musulmani şi creştini. Cel mai radical eveniment care a avut loc a fost decapitarea a trei eleve care învăţau la şcoala creştină.

Decapitarea se pare că este o tactică obişnuită a musulmanilor fanatici în multe ţări musulmane ca Arabia Saudită, Somalia, Irak, Cecenia şi altele.

În Sudan, grupările paramilitare de musulmani au ocupat sudul african creştin. Aceste acte sunt sprijinite de multe ori de conducerea statului care este arabo-islamică. Creştinii din sud cad de multe ori victime ale comerţului cu sclavi.

În Pakistan, prigoanele împotriva minorităţilor sunt continue. Să împarţi acolo broşuri creştine, poate să-ţi aducă tăierea mâinii, iar dacă eşti femeie, poţi să fii bătută şi forţată la „cuminţire".

În Egipt, creştinii sunt adeseori victimele unor atacuri sângeroase din partea musulmanilor fanatici. Marginalizarea creştinilor vreme de zeci de ani de către majoritatea şi conducerea musulmană, i-a determinat pe mulţi dintre ei să locuiască într-un ghetou neobişnuit, în care, de pildă, reciclarea gunoaielor din Cairo se face cu mâna de către familiile de creştini care locuiesc nici mai mult, nici mai puţin în deşeuri şi gunoaie.

În Turcia noastră vecină, care vrea să devină membră a Uniunii Europene, este foarte dificil să fii creştin. În primul rând eşti în pericol din partea fanaticilor musulmani ca şi cei trei creştini (un neamţ şi doi foşti musulmani) care au fost junghiaţi înaintea unei edituri creştine care aparţinea unuia din aceşti trei.

În al doilea rând, statul, care prin constituţie susţine libertatea religiei, poate să te catalogheze cu vina de provocare a conştiinţei etnice turce, dacă te hotărăşti să-ţi împărtăşeşti convingerile tale creştine cu alţii.

*****

Să ne rugăm pentru cei patru tineri misionari, Titel Maghiar, Ionuţ Maghiar, Sergiu Berci şi Denis Daniel Ross, cu varste cuprinse între 33 şi 38 de ani, care au fost arestaţi în noaptea de 7 spre 8 septembrie 2012 pe aeroportul din insula Maluku, Indonezia, când se îmbarcau să se întoacă acasă.

Indonezia este ţara cu cei mai mulţi musulmani din lume, islamul fiind proclamat ca religie de stat. Deşi Indonezia este considerată ca fiind cea mai moderată dintre ţările musulmane, creştinismul se confruntă cu o intensă opoziţie din partea comunităţilor musulmane.

Duminică 16 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Marți 18 Septembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 19 Septembrie

19-21 Fanfară

Joi 20 Septembrie

18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri 21 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Sâmbătă 22 Septembrie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Citește Biblia într-un an

18 Septembrie	2 Corinteni 11:1-15	Proverbele 30,31
19 Septembrie	2 Corinteni 11:16-33	Eclesiastul 1,2,3
20 Septembrie	2 Corinteni 12	Eclesiastul 4,5,6
21 Septembrie	2 Corinteni 13	Eclesiastul 7,8,9
22 Septembrie	Galateni 1	Eclesiastul 10,11,12
23 Septembrie	Galateni 2	Cântarea Cântărilor 1,2,3

„Prigoana creștinismului naște credincioși autentici, în timp ce libertatea creștinismului constituie gangrena acestuia."
Estela Manea

Anunțuri

-Marți, 18 septembrie 2012, se vor relua repetițiile corului mixt începând cu ora 19.
-Miercuri, 19 septembrie 2012 ora 19, toți fanfariștii sunt așteptați la repetiții.
-Sâmbătă, 22 septembrie 2012 începând cu ora 10:30 orchestra va avea repetiții.
-Duminica 23 septembrie 2012 va avea loc la Beiuș căsătoria sorei Dana Miculescu cu fratele Florin Jula. Fie ca Dumnezeu să binecuvinteze tânăra familie!
-Duminică 23 septembrie 2012 la Biserica Golgota din Timișoara va avea loc căsătoria fratelui Emanuel Petrescu cu sora Andra Rădulescu. Ne rugăm ca Dumnezeu să-I însoțească pe noul drum!

-Este ultima saptămână în care se organizează acțiunea "Ghiozdanul", având ca scop ajutorarea familiilor cu dificultăți materiale în vederea școlarizării copiilor.
Vă stau la dispoziție cu informații suplimentare sora Voichescu Aurica și sora Ionela Liuba.

Hergane Floarea – 13.09
Chirici Iuliana – 16.09
Oprea Liliana – 16.09
Selejan Viorel – 18.09
Vesa-Bocancea Floare – 18.09
Petruș Mariana – 19.09
Farcaș Sandrina – 20.09
Fărcuț Ștefan Daniel – 20.09
Paulevici Doina – 20.09
Pera Elena – 20.09
Lupașcu Alexandra – 21.09
Olariu Paul – 21.09
Cotuna Raul – 22.09

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; - Ioan :12

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Crasmareanu Nausica
Anica Rîncu
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro